

Szerkesztőség:
Kazinczyutca 1.
sz. l. em. (Király-
utca sarján).
Küldetés:
Wolf M. könyv- és
papírkereskedés-
ben, Király-utca,
Hattyú-épület.
Megjelenik vasár-
nap kivételével
mindennap este 3
órákor.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)
POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:
Helyben:
Égész évre. 10.-
Égy hóra. . . 1.-
Videkre:
Égész évre. 12.-
Égy hóra. . . 1.20
Égész szám ára
Pécsen 4 kr., vi-
deken 5 kr.
Égész számk
kapitálók minden
lapelérusítónál.

Pécs, 1894.

Péntek, március 16.

64. (1127.) szám.

A falra festett rém.

Nem csak egy megdöbbenést kel-
tett országoszeret a hír, melyet ellen-
zéki lapok különös kedvvel szí-
veztek és variáltak, hogy a közös
hadserég ezredeit az ezrednyelvre való
tekintettel, nyelv-területet szerint fog-
ják a jövőben beosztani és valóban:
csak elismeréssel tartozhatunk Vörös
János képviselőnek, amiért a kérdés-
ben az interpelláció jogával oly ha-
marosan lért. Vanak dolgok, melye-
ket nem szabad a levegőben függni
hagyni, mert bármily képtelenek
és hihetetlenek látszassanak is, meg-
cáfoltatásuk nélkül mégis képesek a
közvéleményt megrévesztetni, sőt egye-
nesen megrémézni.

Wekerle miniszterelnök megnyu-
gató válaszáat tehát, melyet a tárg-
yban az országgyűlésen tegnap adott
és mely a híreszteléseket alapla-
talanoknak nyilvánítja, méltán fogadhat-
ja az egész ország elégedettséggel. E-
bben az elégedettségben szívesen osz-
tozunk mi is, de már most, e tárgy
fölmértékénél, megragadjuk az alkalmat,
hogy egyszer s mindenkorra áll-
ást foglaljunk ez eszme ellen, melyet
egyesen verlézítőnek kell bélyegez-
nünk és ha helyeselnék is, hogy a
közös hadügyminiszterrel folytatott

tanácskozások és megállapodások al-
kalmával, mint azt Wekerle miniszter-
elnök kijelenté, az ezredek nyelv-
terület, vagy nemzetiségi és faj szerinti
beosztásáról szó sem volt, szükséges-
nek tartjuk már most megfelelő in-
tőzkedésekkel és politikával odahatni,
hogy ez eszme legalább kormánykő-
rökben soha föl ne vessék.

A magyar hadügyi politika soha
nem ismert nyelvi, faji, vagy nem-
zetiségi területi érdekeket, csak egy-
eséges magyar nemzeti érdekeket és
ha a közös hadügy nem áll is *köz-
vellen* a magyar parlament hatásköre
alatt, a közös hadügyi politika soha
sem irányulhat az egységes magyar
nemzeti érdekek ellen, sőt itt az
ideje, hogy e hatalmas állami tényező,
a császári és királyi közös hadserég
az egységes magyar nemzeti érdekek
támogatója legyen.

Tagadhatatlan, hogy a kiegyezés
óta e téren történt is valami, de az
vajmi kevés. Tagadhatatlan az is,
hogy e kérdés nem tartozik a köny-
nyűek közé, és elég kényes is:
— de épen a most folyó egyházpoli-
tikai kérdések mutatják, hogy mily
gyászos következményei vannak a
kényes természetű kérdések halogata-
sának. Minden kornak tekintettel
kell lennie az utóemzedékre is és

az az egy bizonyos, hogy, ha a jelen
nemzedéknek sikerül is egy megol-
datlanul hagyott kérdéssel a nehéz-
ségek föl menekülnie, az utódok e
nehézségek súlyát és balkövetkezme-
nyeit hatványozottan fogják megérezni
és milyen szülő az, ki a maga köny-
nyebbégét gyermekei romlása árán
vásárolja meg?

Épen azon körülmény, hogy a
közös hadserégben a magyar nemzeti
érdekek nem találtak újabb alkotmá-
nyosságunk oly hosszú ideje alatt
sem teljes kielégítést (amely mulasz-
tás súlya kétségtelentül az előző
kormányokra nehezedik), hozza magával,
hogy Magyarország közvéleményét
minden hír, mely a közös hadserég
reformját illeti, idegessé és lázássá
teszi. Ez idegességet csak észszerti
gyógyomlással lehet orvosolni és kép-
zelhető-e észszertőbb gyógymód, mint
amelyet független államiságunk tör-
vényei előírnak, amely törvények a
magyar ember szívéből kiirthatatlanok
és amely törvények fönnhatóságát
minden állami tényezőnek előbb-utóbb
ugyis el kell ismernie?

Wekerle miniszterelnök válasza
a falra festett rémet elütte ezuttal a
magyar politika láthatáráról. Legyünk
rajta, pártkülönbség nélkül mindany-
nyian, hogy az ezredek nyelvterület,

A „PÉCSI ÚJSÁG” tárcája.

Utazás a Belvárosban.

írta: Pipulus.

Isten látja a lelketem, nem tartozom
a ripókóknak amaz oly túlábrán „szalfal-
betyár”-nak mondott fajához, akikől tisz-
telességes asszony, még a merészebbje is,
az erkölcsös félelem egy nemével húzódik
és akiknek látása áratlan hajadont valóságos
rémtübe ejt. Agglegény vagyok ugyan,
még csak harmincöt éves, de homlokom
jelentőségteljes módon növekedik magas-
ságban és nem hazudom, állítván, hogy
rövideden a fejem bubáig ér. Jellememre
nézve esendes, bekészertő, meglehetősen
valóságos vagyok, aki minden zajos mulatsá-
gnál többre beülök egy-egy esendes
pipász melletti borozgatást valamely idő-
től hús pince derengő homályában. Fog-
lalkozásra nézve pedig titkárja és pénz-
tárnokja vagyok a városkánk temetkezési-
egyletének, de szabad örömben szvendő-
lyesen üzök egy sportot: a horgásztást.
Éz ugyan nem valami testedző, talán nem
is mulatságos, hanem hát, ennek sikeres
kiaknázása föltétlenül a lehető legnagyobb
esendet és nyugalmat: ez pedig a termé-
szetemmel nagyon megövezek.
Asszonyoknak, lányok életében soha

sem udvaroltam; nem nekem való. Az
asszony: nyugtalanság, zaj, gond, no meg
nyelv. Ettől az utolsótól félek legjobban.
Fintalabb koromban egyik-másik jóakaróm
biztatott a nősülésre, hanem én diploma-
tikus huzásokkal mindig ki tudtam kerülni
a veszedelmet.

A városkánk határából csak nagy
időközökben távozom. Legfeljebb nyár-
végőtől ősz utójáig szoktam néha kirán-
dúlast tenni, a szőlőhegyek közé, pincék
tájéikára, hogy eszememmel győződjem
meg az idei termés kiállításáról vagy inyem-
mel a tavali bor milytől.

Hanem az elmúlt nyáron az őrdög
inészkedők velem. Hogy, hogy nem, in-
tőzött érdemes előjáróival akik üzleti
ügyekben utaztak, én is felhíztam a fő-
városba. Három egész napot töltöttem el
ott a pokoli zajban és zűrzavarban; ahol
egy pohár bort nem képes az ember nyu-
godtan elfogyasztani, a cinegő cigány-
banda folyton merényletet intézvév fülünk
és székünk ellen.

Utolsó este az egytelünk előnye el-
vitt magával a nemzeti színházba és itt
olyan szerencsésen jártunk, hogy ő a
jobboldali én meg a baloldali párkányon
kaptam ülőhelyet. Mellettem, mögöttem
üresek voltak a helyek, az az, hogy — nem
egészen, mert közvetlen mögöttem két
ülőhely el volt foglalva. Két kisasszony-

forma-hölgy ült ott, akiket észrevettem
ugyan, de, meg nem néztem. Közönség,
mellesleg megjegyezve, édes kevés volt a
színházban és az a kevés is nagyon nyu-
gatalan viselkedik, mondhatnám: illetle-
nül, mert a szünetek alatt folyvást néze-
gettek a láteszőlő körül-körül a színhá-
ban. Tapasztaltam, hogy kíváncsiak
sokat néztek egy csapat unierben a
földszintről felém és csak jókésőn vettem
észre, hogy nem engem, hanem a mögöt-
tem ülő két hölgyet néztek. Hanem az
előadás, az igazán nagyszerű. Nagy kö-
pölet az a Vizváry, hogy úgy meg tudja
nevetetni az embert, meg Ujházy nek-
külömben és én, hogy egyetlen szavát se
vesztsek az előadásból, — töléstér csinál-
tam a balkezemből a fülem mögé, ugy
hallgattam.

Az első felvonás után az előnk üt-
ött hozzám és adott egy olyan kis ügy-
forma látesővet. Egy kicsit resteltem azon
által nézni a színpadot, mert hiszen na-
gyon jó szemem voltának, hanem, amint
tapasztaltam, hogy a színpad, mintegy va-
rázstűtőre közeledik majd az orrom elé,
hogy a Csillag Teréz keléknél ingerő ha-
vát és a ragyogó, mosolygó szemét majd
a kezemmel, hogy el nem érhetém, bizony
majd csak, hogy ki nem dől a két szem-
em, az a két erősséges.

Igyen néztem hát végig a második

faj, vagy nemzetiség szerinti beosztása és kiegyesítése, mely nem más, mint a csömörlésig ismert osztrák politikai kretinizmus szörnyszülőtte, soha föl ne támadhasson.

Principiis obsta! A kezdetnek álljunk ellent!

A pénzügyi tisztviselők helyzete a vidéken.

A siklósi takarékpénztárnál észlelt szabálytalanság alkalmából a lapokban egy közlemény jelent meg, mely a kérdéses osettel foglalkozva néhány helyes megjegyzéssel érinti a pénzügyi tisztviselők helyzetét. De időseztül e közlemény ki-gyészítése, bár igen sajnós, hogy a pénzügyi tisztviselők helyzete a sajtó terén rendszerint csak akkor töltetik megbeszélés tárgyává, ha valamely nagyon is szomorú vagy kellemetlen intérméző hozza felszínre, egyébként helyzetük, sorsuk éppen nem számíthat arra az érdeklődésre, mely fontos hivatásuk és teendőik horderejét méltán megilleteti.

Alig egy éve még, hogy a székes-fővárosban megalakult a „Pénzügyi tisztviselők országos egyesülete”, melytől annyit vár minden fővárosi, de főleg vidéki pénzügyi tisztviselő, hogy az új egyetl lét-jogosultságát és kiváló fontosságát senki sem tagadhatja. De logikában érezték ennek szükségét az érdekeltek, maguk a tisztviselők, kik tömegesen csoportosultak az eszme előharcosai köré s buzgó munka után, maguknak a „Pénzügyi tisztviselők országos egyesületé”-nek ége alatt kényelmes otthont, kaszinót teremtettek, hol a napi munkától kifáradt hivatadnok mindent feltalál a billiárdnál a szellemi szórakozásig. Kényelmes olvasótermek, játékszobák, könyvtár s egyéb minden álló az rendelkezésre a tagoknak s gyakori szak-felhasználások látogatottakká teszik a esinos termeket, hova az alsórangú tisztviselőtől a bankigazgatóig mindenkinek szabad bemétele van, eszmék találkoznak és a kollektívák fejlődik.

Midőn az országos egyesület megalakult, Wekerle Sándor dr. miniszterelnök készséggel fogadta el a védőnéskézt, mely nem pusztán üres cím, hanem rendkívül fontos hivatás is, mert a pénzügyi tiszt-

viselők helyzetének javítása nemzetgazdasági fontossággal bír.

A fővárosban e mozgalom könnyen hódíthat is tért, mert az ottani bankok, takarékpénztárak és pénzügyetek nagy-számu tisztviselőket foglalkoztatván, a verseny alól ki nem térhetnek és az intézet fejlesztése, virágzása és tekintélybeni növekedésének egyik legfőbb biztosítékát a jól fizetett, jó végjében biztosított és helyes alapon kiművelt tisztviselői karban látja.

De nincs így ez mindenütt a vidéken és főleg nincs a kisvárosi intézeteknél. Pedig midőn a „Pénzügyi tisztviselők országos egyesülete” azon jelmóndattal kezdette meg működését „javítani a helyzetet” a cél nem lehetett egyoldalú az: ott-hon teremteni a fővárosban, hanem a vidék bajait és visszasságait is fontolórnál kell venni. És ha első sorban az egyetl hasznát a fővárosi pénzügyetek tisztviselői fogják élvezni, azt előbb-utóbb a vidékre is ki kell terjesztenie.

Hissen itt hol a minősítés sokkal enyhébben bíráltatik el, mint a fővárosban, itt hol a verseny a legtrikább, a nagyobb elömenetl és fényesebb jövő majdnem egészen ki vannak zárva, hol a fizetés teljesen rendszertelen és esélyektől függő, hol a nyugdíjintézmény is alig van biztosítva, itt van az egyetl tulajdonképeni feladatának izazi tere.

A vidéki intézeteknél a tisztviselő rendszerint csak egyszerű munkás számba megy, pedig nagyon téves a felögas, mert a tisztviselők teszik lelkét egy intézetnek. A tisztviselő állása bármily kis intézetnél is *rendkívül terhes* és nagy *felelősséggel* jár. Figyelmeinek mindeire ki kell terjednie, mert munkája egy hosszú lénezólatot képez, mely nem záródik naponként, hanem csak egy év lejárattal, ekkor kapja meg a felmentvényt. Akkor a lénez újra kezdődik, s ha egy szem nem kapcsolódik helyesen a másikhoz, úgy kész a liha. Egy kis felületesség egész jövőjét elrontalhatja, egész fizetését, sőt ha magánvagyonra van, úgy azt is elvesztheti, mert a hiányzó mindíg fedezi ki. A pénzzel dolgozónak félre kell tenni a bármily terhes családí gondokat.

Es mégis az intézet vezetöiben, az igazgatóságí tagokban ritkán észlelhető a valódi és humánus belátás, talán mert többnyire a töképezés emberek választottak be, a kik nem igen ismerik az élet-

gondjait, nem bírájk vagy nem akarják elhinni, hogy egy pár száz forintból lehetetlen családí tartani, lehetetlen az ön-állóságot fenntartani, sőt még olyanok is akadnak, kik a pénzügyeti tisztviselőt a diurnistával hasonlítják össze.

A fizetés alapos rendszeresítése vagy javítása az ilyen intézeteknél ritka, mint a fehér holló s a közgyűlésen a tárgye-sorozat azon pontjánál, melynél az illetem-nettel kapcsolatban a tisztviselők fizetésének emelését *kellene* ajánlatba hozni, többnyire azzal kell beérniök az alkalmazottaknak, hogy az elnök „Jelkesszavakban” jatszókönyvi köszönetet kér megszavaztatni buzgó munkálkodásukért. Pedig bármily jól esik is ez elismerés, a pénzügyeteknél a tisztviselő állása *tiszán anyagi kérdés*, mert bármely más szakban a tekintély, fényes állás és rang nyujtának némi kárpótlást, de e téven a vidéken a nagyobb elömenetl és fényesebb karrier majdnem a lehetetlenségek közé tartozik és a jól teljesített kötelesség és az igazí érdem elismerése esak a helyzet biztos-ságában lelheti jutalmát.

Ha figyelembe vesszük, hogy a legtöbb kis pénzügyetnél a tisztviselő fizetése alig üti meg az 5-6-7 száz forintot és a legtöbb vidéki nagyobb pénzügyetnél is évekén át kell dolgozniök, hogy 1000 forint fizetésig vigyék s ehez számításba vesszük az ovadék terhet, a nyugdíjintézmény rendszerlenségét és bizonytalanságot, az elömenetl nehézségeit, a folyton szaporodó munkakört, akkor szem-beállítva mindezzel a nagy felelősséget és bizalmat, bizony senki sem fogja hely-szetiket irigylésrel méltónak tartani és jogosultnak mondható az az óhaj, hogy e helyzetben segíteni kell.

S még egy. A siklósi takarékpénztár kérdésénél igen helyesen ajánlta valaki e lapok hasábján az általános rovanalást, megütökve azon, hogy miként jöhet létre ilyen rendtelenség egy intézetnél. Nos hát oka az, hogy számos intézetnél vagy nines eleendő személyzet, vagy nines kellő munkabeosztás és felöaszás. Nines eléendő megszabva minden egyes tisztviselő munkaköre, hanem mindegyik mindennél dolgozik, így aztán nines meg a helyes átnézet, a pontos ellenörzés és az egyenlő felölösség.

Mid e bajok orvoslására számos módot tudnánk ajánlani, de ezuttal csak két figyelemzetéssel kell beférnünk. Az

felvonást a balkezemt tölésséről használva a filem mozogt, a jobbkezemmel a látóesövet szorongatván. Az a két hölgy mögöttm folytonosan tereferélgétt, nevetégtől nagy bosszúsággomra, mivel, ha nem is értemet meg mindent, amit összevissza fecségetek, mégis megzavarták nagyon az élvezetemet. Ami pedig nem illő dolog, annakévéssébbé, mert, mint lassúdon tapasztalját, én es eskélyi személyemet is belevonták a társalgásukba.

Amít úgy töredezve hallottam, itt adom elé.

Adj egy bontbot . . . nagyon szépen . . . igazán elragadó . . . hi, hihihi . . . noblesz oblizs . . . süket . . . süket . . . rövidlátó ha . . . a feje édes . . . a tatái . . . hihihihi . . . Elza, nyugodj . . . de ha mondom . . . hihihihi . . . rövidlátó, süket . . . kopasz . . . nem ismerem, de . . .

A felvónás végén pedig, a leghatasosabb jelenetet rontotta el az, amelykét Elzának szólított a másik. Már nem is sutogtva, hanem jó hangosan mondá:

— Szeretném tudni, mit csinálna a jámbor, ha négy keze volna . . .

Erre aztán én is felkaptam a fejemet. Mert, szeretettel kérem, nem vagyok holmi ripők, aszfaltbetrár, sőt ellenközölég, esendes természetű, békétör ember vagyok, hanem ilyen csufaságot még az én jámbor természetem se vesz be és azzal

az elhatározott szándékkal fordultam vissza feléjük, hogy a szemükre lobbantom illetlen modorunkat.

Meg is fordultam hirtelen, rájuk néztem erősen, hanem a szó, a dorogáló szó torkomon akadt. Két gömbölyű, hajnalpiros arc meg mosolygott rám és egy pár fekete, merev pár kék szemesállal lövellte felém ragyogó búvsugarait. Csak néztem, néztem a két szépséges leányt és akkor esudtam föl, amikor a függöny a harmadik felvónásra fölemelkedék.

A szinpadi élvezetem el volt rontva alaposan. Folyvást ott lebegett előttem a két mosolygó, édes léányzarc, szongott a filemben a halk nevetésk és a szivemben, ebben az elhidegült, közönyös agglégényi szivemben esudálatos melegtérzek. Nem akarom a dolgot nagytítani, hanem bizonyos, hogy a harmadik felvónás alatt legalább harmineszor fordultam vissza feléjük és szívtam magamba a viruló, pompás szépségüket.

Mindenféle kalandom, merész gondolatok kerengtek agyamban, kivihetetlen, valószínűtlen eszmék, amelyek felett egészen elfeledtem, hogy a színházban vagyok, hogy másnap utazom haza, esendes, derült várókámba és hogy harminnezgy éves kopaszodó agglégény vagyok, aki a nötlenségre esküdtem.

A függöny legördült, az előadásnak vége volt. Az én két ismeretlen szépsé-

gem a kijárat felé indult. Én, mint egy álomkóros vagy delejeztöt utánuk indultam és, ezt nagyon jól látám, az egyik, a széke, akinek mosolygóbb arca volt, két-szer visszafordult és mindakétszer találkoztak a szemünk.

A színház előtt éreges aszony esatlakozott hozzájuk, akitől átvettek a felöljüket: aztán a Muzeumkör felé fordultak, áthaladtak azon, nekivágtak a Hatvani-utczának, ott pillanatra megálltak és ekkor egyik, a széke, megfordult és kutatólag nézett körül, majd hirtelen átkarolta kísérőjét és loppal visszanezve, huzta magával az utczába. Mindezt én nagyon jól láttam és, nevezzenek bár ki érte, biztatásnak véltem a széke, mosolygó Gretchen részéről. Utánuk mentem. Végig haladtak a Hatvani-utczán; befordultak a Koronahéreg-utczába, onnan a Szervizterre, a vázei-utczába, a Városházterre. Megkerültek a városházat és befordultak a Kigó-utczába és egy percz múlva meg ott voltunk a Hatvani-utca sarkán. Itt egy ideig tévóvátak, felnéztek a ferenciek temploma órájára — a holdvilágos estén tisztán lehetett látni a mutatót, — majd a Ferenciek utcáján haladtak föl, be Keesskemeti utczába, azon végig ki a Kálvintére, aztán a Muzeum előtt el, a Kerepesi-ut sarkára.

Ekkor kezdett bennem valami vilá-gosság derengeni. Itt, ezen a helyen egy-

egyik maguknak a tisztviselőknél szól, kiknek kötelességük lenne az érdekszálatok összefűznie és vidékenként körökre egyesülve érdekeiket előmozdítani, a másik az intézeteknél szól, hogy megvizsgálván a helyzetet, bizonyos egységes elvek és rendszeres elbánás által segítenék a bajon, míg majd esetleg maga a törvényhozás is szükségesnek fogja látni a beavatkozást.

Merkur.

HIRRORATUNK.

— **Március 15.** Szép ünnep — volna ez, ha mindenütt úgy ünnekeltek, hogy e nap emléke, megkövetelheti, ahogy azok, kik e napot megemlékeztek — akár élnek, akár csak szellemként vannak itt közöttünk — tőlünk, magyaroktól megkövetelhetik. Ahol a nemzeti önérzet erősen kifejlődött, ahol a magyar állameszmé iránt van lelkesedés a szívből, van büszke tudat az észben, ott e nap nagy hullámokat csap az érzelmeik taván; ahol csak a ma és a holnap képezi az emberek gondját, ahol közbűbös az, hogy Magyarországon vagyunk-e vagy Patagóniában, ahol csak tizérdek folyik és a hazaszeretet ismeretlen fogalom, ahol a nemzeti ünnepek az vonz, hogy a rokon, az ismerős, az udvarló, a kosztos jogász szaval-e valami költeményt, ott szájk mederbe szorult a hazafias lelkesedés. Nálunk egyetlen zászló se jelzi ezt a nevezetes, ez az emlékezőes évforduló napot. Se városi házban, se más középületen sehol egy kis nemzeti színű lobogókész. Pedig hát ez a nap nem a politikák, sem semmiféle párté, ez a nap az a szabadság, amit ma élvezünk. *Hát a szabadságot szabad élvezniük?* abban szabad dűskálkodnunk, hanem azt a napot, melyen ezt a szabadságot megadták nekünk, azt nem szabad ünnepnappá tennünk?

Ejéh, léhaság és korlátoltóság nyúgzi uti a lelkeket. Pécs megmagyarosodott a nyelvében, de nem magyar a szívében. S ha Pécs nem is ünnepli illő fényvel március 15-ödikét, azért ez a nap mégis nagy nap marad, s akiknek szívükön a legszentebb, azok meg is ülték ezt a napot s féltek, rettegtek, hogy a szabadság örömnapija gránázzá válik.

A túrni nagy betegről rossz hírek keringtek; bár a hírek túlzottak voltak. Kélté óra tájban meg éppen a katasztrófa megtörténtéről kürtöltek ki lelkiismeretlen híreket. Nyomban rá megjött a mi tudó-
zban már voltunk. A Szikszay fehérterítéki asztalát határozottan megismerem és olyanformán éreztem magamban, mint aki részdedve látja magát.

Egy kicsit nagyon fájt ez a bizonyosság, azonban felébredtem bennem a dac és elhatározottan magamban, hogy ha addig élek is, de követem őket és megtudom, hol állapodnak meg.

Az a három nőszemély ösdögölgött a fejét, egyik, az a pajkos szőke vissza is nézett rám, aki mindig husz lépésnyire álltam tőlük, majd pedig neki irradtak megint a Hatvani utczának. Gondoltam, ott laknak mégis; esalódtam, mert azok befordultak a Megyeház-utczába, onnan különféle tekervényes utczák keresztül kijöttunk a Deákterre. Én mind merészlebb lettem. Közeledtem hozzájuk, majd elbűbéltem kerültem, el hagyttam magam előtt haladni, miközben gúnyosan a szemem közé akartam nézni, amit ék azzal húsítottak meg, hogy szemérmes lesütötték a szemeket. Csak mikor már vagy tíz lépésre voltak, hallottam a pajkos kacagásukat és az a szőke kőpé vissza-vissza fordult, kacérul mosolyogva.

A Deákterrről befordultak a Deák-utczába, a Bési-utczába, Vaici-utczába, Gi-

sitónk távirata, mely a jobb tudó gyula-dásról és a ház emelkedéséről hozott hírt, de katasztrófáról — hála az élet urának — nem. E táviratot rövid félóra múlva külön kiadásban terjesztették szét a városban, a közönség megnyugtatósa végett. Nagy zavart okozott a katasztrófa állhíre a többek között a pénzügyigazgatóság tisztikara körében, mert a tervezett jubileum költségese előkészületei már megtörténtek s a vendéglős attól félt, hogy már most minden előre beszerzett élelmi cikket kibóbalhat a szemétdombra. Ettől a kis zavartól el is tekintve amúgy is általános és nagy volt naphosszat az izgatottság; mert ha Kossuth nagybeteg, mindegy az akkor, hogy március 15-ödike van-e vagy akármielyen más nap. Annýt konstátálhattunk, hogy ez az idej március 15-ödike mindenképen nagyon szomorú, hangtalan, bús március 15-ike volt. Talán vigasztaló az, hogy a Kossuth iránt érzett határtalan ragaszkodás tette ezt, de hát kit vigasztalhat az meg, mikor Kossuth nagybeteg?

— **A „Pécsi Újság” nyomdája.** Amit más napilapok csak évek hosszú küzdelmel után érhetnek el, mint szívők leghőbb vágyát, hogy t. i. saját nyomdájukkal rendelkezzenek, azt a „Pécsi Újság” pályafutása legelején elérte. Lapunk felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa, hogy a „Pécsi Újság” nyomdai szempontból is minden eshetőségességtől teljesen független és védett legyen, elhatározta, hogy saját nyomdát rendez be a „Pécsi Újság” számára és lapunk e száma már a Jókai-tér 2-ik szám alatt két utcai tereben berendezett saját otthonában látott napvilágot. A szabad sajtó nagy évfordulóján, a magyar szabadságharc örök emlékezőes forduló napján avattuk föl a „Pécsi Újság” nyomdáját, melynél kedvezőbb és lélekelőbb auspicium egy szabadellvű alkotásra, minő a „Pécsi Újság” és nyomdája — nem is képzelhető és lényegesen fokozza a munkakodvet és kitartást, melyre hivatásunk teljesítésében oly nagy szükségünk van. A „Pécsi Újság” új otthona kicsiny és egyszerű ugyan, de tiszta, tetszetős és eléggé biztató. A nyomda-felszerelés teljesen új, a gyorsajtó valószínűsége meke a gépiparnak, a szerkesztői szoba világos és

tágas és ami fő: lapunk minden barátja szívesen látott vendég benne. Hiszszük is, hogy a „Pécsi Újság” nyomdájának irószobája pécsi városi folkersett talalközölhőle lesz városunk tollforgatójának. Vederemo.

— **Tiszti orvosi vizsgálat.** Czierer Elek, Pécs szab. kir. város tiszt. főorvosa Kolozsváron ma tette le végleg a március tizenketedikén megkezdett tiszti orvosi vizsgálatot és holnap vissza tér városunkba.

— **Pécs ajándéka a Klapka-szobor alapa.** Pécs sz. kir. város a Klapka-szobor alap javára 25 forintot ajándékozott.

— **Majláth László gróf ajándéka.** A Budapesten évtizedek óta épülőfélben levő lipótvárosi bazilika, ha mindjárt lassan is, de mégis a befejezéshez közeledik, úgy, hogy a milleniumra teljesen elkészül. Epen most helyezték el a templomban több új ablakfestményt, melyek közül Szt. Ge. o. mátyr. és Szt. Anna kitűnően sikerült képét Majláth László gróf ajándékozta a templomnak.

— **A ki a saját borát gáncolta.** Egyik helybeli borkereskedő történt meg az a fura eset, hogy bemeleg egyi kereszmaros-vevőjéhez és büszke öntudattal azt kérte tőle: „Hát ugye megszédült uram jó bort küldtem magának” — „Már bizony nem jó az” — volt a kereszmaros rövid válasza. — „Az nem jó bor? Már megboesít; de ugylátszik, ön nem ért hozzá. Hozzon belőle csak egy pohárral.”

— A tavasz kereszmaros egyet gondol és hóg neki egy pohár bor. A kereszold megizelt és az égig magasztalta. A kereszmaros erre sorba nyujtja a poharat törzsvendégeinek, de biz' azok mindegyike oly savanyu arcot vágott, hogy az embernek megesett rajtuk a szíve. — „No, mondja aztán a kereszmaros — majd megmutatom most, hogy milyen a jó bor.” — Erre előhoz egy másik pohár bor. A kereszold megizelt azt is, szakértelemmel esettent egyet a nyelvvel és orrfinortitva nagy megvetéssel azt mondja: „Biz ez kérem minden, csak — bor nem.”

— A kereszmaros kerekre nyitott szemekkel nézi a kereszoldt, majd a szemébe kaegazva azt mondja: „No látja uram, az előbbi megizelt bor silány kocsis bor, ez pedig az ön finom esemege bor.” A kereszold leeresztett sisak . . . azaz hogy orral túvozott, ezeket mormogván: „A mezeis!”

— **A hadtest parancsnok köztünk.** L. o. b. k. o. v. t. h. erceg altábornagy, a 4-ik had-

zella-térre, a Corsón. Bejártuk igen még a Petőfi-teret, a Mária-Dorottya-utcat, Kis-híd-utcat, Vaici-utcat, Losonez-utcat, kiértünk a Szerviz-térre.

A holdat futófélő takarta el s így nem láthatám arczkifejezésüket, noha mindahárom felém volt fordulva. Bennem megelégedést az elhatározás: megszólítottam őket, de amit közeledtem feléjük, továbbirradtak, el a fopista mellett és amíg gondolkodtam a megszólítottán, a Koronaherecz-utca 12. számú háza előtt becsengettek és még mielőtt odaértem volna, kinyitott annak a kapuja, a két pajkos syrén keeses pukkadtú csinál felém és — el-tűnt.

— **Vagy egy percig gondolkodtam, mitévő legyek.** Aztán hirtelen, anélkül, hogy az esetleges következményekre gondoltam volna, én is megvontam a villamos esengető gombját. Abban a pillanatban kinyitott a kapu, az az öreg asszony, aki a duenna szerepét játszotta, kidugta fejét és a kezét és érzem, hogy a kezembe nyom valami papírosfélét. Aztán a kapu becsapódik és én ott álltam előtte, mint ama bizonyos szárvas állat a hegy előtt.

Végre is fölcsudtam ámulatomból és a „méla hold halavány világánál” ez

írónal írt sorokat olvastam le a papírról: „Aratlan vidéki eszesnek nem való fővárosi ördög.”

Le voltam főzve. Ötnegyed óráig vezetett az orrommal fogva ez az impertinens két személy, hogy a végén ilyen éppen nem érzelmes lévelül kildjón haza. És hogy a kudarcom teljes legyen, még vagy egy óráig mászkáltam a holdvilágos éjben, míg a kéményseprő-utcai lakosomat megtaláltam.

Másnap elutaztunk haza és otthon volt módomban a magammal hozott „Budapesti látványosságok”-hoz mellékelte utcai tervezőjél tanulmányozni, mily utczák, tereknek végig esalgotott engem az a két förtelmes ördög ötnegyed óráig keresztal.

Hát, kérem, szeretettel, ez volt az életemnek egyetlen kalandja; de fogadom, utolsó is. Mert ha azóta valaki házasságról, nősüléssel beszél nekem, arra a szin-házi estére gondolok és ami utána következett és menten vége minden illuzionak.

Mert az asszony: nyugtalanság, zaj, gond, nyelv és főképpen kacérság.

test parancsnoka a tegnapi esti gyorsvonalat városunkban érkezett, báró Bothmer tabornok hadosztályi parancsnok, Steinitz ezredes vezérkari főnök és gr. Vay főhadnagy segédosztály kiseretében. A „Hajó” vendéglőben várták a katonai és honvéd állomás parancsnokait, akik a szabályszerű jelentkezés után a herceggel együtt vacsoráltak. Ma reggel a szigeti külvárosi gyakorló tere n. és. es. kir. 44-ik gyalog ezred két zászlója várta a hadtest parancsnokait: itt várakoztak Rózsás, vezérőrnagy, Ivinger ezredes; Tellingmann és Schwarzer alezredesek és Vogel ornyag, hol a zászlóaljkat zászadonként apróra megszemlélték 12 óra után tért vissza a gyakorló terről. A herceg a Maria-utcai Siskovits-féle házban levegő tiszti étkezdében ebédelt katonazene játéka mellett. Délután az 22-ik ezred pótkarát nézte meg, azután vissza tért a tiszti étkezdébe, s ott először a 44-ik ezred tisztikarával, aztán pedig az 52-ik Pécssett államaszó zászlóalj tisztikarával tartott házi összejut. Holnap reggel a szigeti külvárosi gyakorlóteren hargyakorlat lesz. Delben a hadtestparancsnok ő hercegsége Kaposvárra utazik.

— **A pécsi jótékony nőegylet** vasnapm tartja meg délután 3 órakor egyetemi helyiségében rendes közgyűlést e közgyűlésben lesz az elnök megválasztása is; miként értesülünk elnököl az egylet örgről Pallavicini Edénét nyerte meg, ki mint e város szülötte az elnöki tisztet községgel és örömmel fogadja el. Ugyanezen közgyűlésben fog Angyal Pálné alelnök és Göbel Jánosné gyermekorkerti igazgató leköszönésé folytán örösdélbe jött alelnök és igazgató Mlása betöltetni, s ezenkívül 7 választmányi tag megválasztatni. A közgyűlés igen látogatottnak és érdekesnek ígérkezik, miután az alelnök és a választmányi tagok személyére nézve a nők közmegállapodásra jutni nem tudtak, s így szabvány fog afelett dönteni, hogy a három jelölt közül ki lesz az alelnök és kik lesznek a választmányi tagok.

— **A hajóközlekedés megnyitása.** A mohácsi-pécsi vasút főrajnai főnöksége a következő értesítést küldötte lapunknak: Van szerencsénk értesíteni, hogy a személyhajó meneték Budapest-Mohács között f. hó 15. és 16-án, a posta hajó járatok pedig f. hó 17-én veszik kezdetüket következő menetrend szerint. I. Személyhajó naponta Bpestől-Mohács-ra 11 órakor delélt, első menet f. hó 15-én, Mohácsról-Bpestre naponta 1 óra 15 perccel delután, első menet f. hó 16-án. A Bpestől induló hajó Mohácsra csatlakozik az 5 óra 27 perccel induló 3. sz. vonathoz. A Mohácsról-Bpest felé induló hajóhoz csatlakozik a Pécsről 9 óra 49 perccel delélt induló 1822. sz. vonat. II. Postahajó Budapest-Zimony-Belgrád-Orsova-Galacra keddén, csütörtökön és szombaton indul Budapestről 10 órakor éjjel, csatlakozik Mohácsra a 9 órakor delélt induló 5. sz. vonat, 9 óra felé pedig a Pécsről 5 óra 29 perccel induló 1804-4. sz. vonat. Első menet f. hó 17-én.

— **Fólovasás.** Vasnap, e hó 18-án delután 5 órakor Kőrösi Henrik tanár fejezi be a nemzeti kaszinó nyári helyiségében azt a fólovasó egyület, melyely az országos közegészségi egyesület pécsi fiókja az orvostudomány népszerűsítését célozta. Kőrösi tanár „A hygienáról az iskolában” fog fólovasni, mely minden szülőre nézve fontos.

— **A „Read Eagle,” és a német császárné.** Olvasóink megismerték már a fenti névvel. A város s hajó ez, a turonyi Biedermann Rudolf lovag tulajdonosa, mely márcz. elején fejezte be idő előtt az útját, melyről olvasóink híven értesültek. A „Read Eagle” Palermoól Abbiázba tért vissza, hol most teljes disz-

ben a Villa Angiolina előtt vetett horgonyt ezzel a kifejezést tiszteletének a német császárné fölséges személye iránt. Ha beáll az alkony, a Read Eagle és az Andrássy Géza gróf vitorlás hajója fényábrán usznak, s mialatt lobogóik vizet lengek a Quarnero öblében, föl áll a csirkálnak a esmeres tengeren. kedves látományt nyújtva a császárnénak, ki hálásan fogadja a figyelem jeleit.

— **A pécsi izr. hitközség** f. h. 25-én d. e. 10 órakor tartja közgyűlést, mely egy előjárású és egy iskolaszéki tagot fog kóbelől választani. Szóba kerül továbbá a pécsi izr. hitközség egykori első lelkészének, Löw rabbinak emlékére készített arekép ügye, és az újonnan alakult zsidó irodalmi társulat pártolást kérő átirata. A hitközség mint alapító tag lép a nevezett társulatra.

— **Dajkák iskolája.** A pécsi jótékony nőegylet övintezetében ma delben történt meg a fölvétele ma jelentkezőknek, kik az állandó menedékházak vezetésére kikepezendő dajkáknak hat hónapra tartó tanfolyamában résztvenni szándékoznak. Salamon József kir. tanfelügyelő, Schneider István, fölügyelő igazgató és Szigriszt József, a gyermekkert vezetőjén kívül, ki e tanfolyamot is vezetni fogja, a nőegylet részéről a fölvételhez megjelentek Angyal Pálné és Pilleh Antalné, alelnökök s Deleva Vilmosné az egyesület pénztárosa. Összesen 11-en jelentkeztek: kilenc leány, és asszony, s egy fiatal özvegy. Miután a megválasztottak képessége a kellő okmányokkal mindnyajuknál igazolva volt, csupán az egészségi állapotukat vizsgálta meg Ludwig Ferenc dr. városi tiszti főorvos helyettese; a gyermekkert vezetője pedig a hallási képességüket vizsgálta. Mind a tizenegy főtveték, kettő azonban csak feltélesen. A legutóbbi letelt 6 heti tanfolyam Török Teréz és Faber Franciskát képessítette s ezzel a nyári menedékházak részére föntartott tanfolyamokat, mindaddig a míg a most megnyitott hat hónapi tanfolyam befejezett nem nyer, beszüntették. A legközelebb 6 heti tanfolyamot valószínűleg ez évi október havában nyitják meg.

— **Gyermek szereltem.** Az ágostoniéri iskola egy harmadosztályú leánynevendeke a kis Juliska fontoskodó areal közelodik a tanítónehéz és bepanaszolja az ugyanazon iskola IV. osztályába járó fivő nevendékét, a kis Janit, hogy az öt folyton üldözi, és fenyegető leveleket ír neki. A tanítóő kénytelenül fejezi ki, mire a kis barátóék chorushan erősítik, hogy Juliska igazat mond, Juliska pedig szegszeg vesz elő zsebéből egy összegyűrt írást, mely hangzik a következő képen: „Szereltem levél. Szeretted Julešim. Ne hidd, hogy én üldözlek, őh én védelmezlek. A te hü Janid.” Akik a szereltem levelekben a világozógot és érthetőset keresnek, mintán vehetik a gyermekszívnek ezen megvilágkoztatás. Ha majd a kis Jani megnő, alyha fog ily értelesen írni választottjának, valamithogy a kis Juliska sem fogja mindig a leveleit közközre adni.

— **A városi és Zsolnay-gyári tüzörseg** őrtányait legközelebb villamos tűzjelző készülékkel kapcsolják össze, hogy vezedelem esetén úgy a gyári tűzoltóság, mint a városi központi tüzörseg egymást kölcsönösen segélylő hívhassák. A jelző készülék egyszerűsége mind a tűzoltó főparancsnok tiszteit viselő alkaptány lakásával is összekötötteben lesz. — Az újból szervezett önkéntes tűzoltóság működésének sikere érdekében a főparancsnok szép hangú fölszólást küldött szét azon iparogadákhoz, kiknek segédei az önkéntes tűzoltó testületbe fölvétettek magukat, hogy se kivonulás se tűzvész esetén segédeiket ne tartoztassák vissza.

— **Előmonkálati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter Baranyai Odón orsz. képviselőnek az általa tervezett

orosháza-csongrádi h. e. vasút folytatásaként Csongrád, Majsza és Kis-Kun-Hala s irányában Bajaj vezetendő h. e. gőzmozdonyú vasutvonalar az előmonkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Kirendelt aligysz.** A kaposvári Nagy Géza dr. pécsi kir. aligyszé szolgálat-tételre ma ideiglenesen Kaposvárra rendeltetett ki. Nagy Géza dr. új és ideiglenes állomás helyét vasnapm foglalja el.

— **A kiváncsi államtitkár.** A napokban Magyarország egyik államtitkára utazott a budapest-pécsi vonalon. Az államtitkár ur kissé unhatta magát s szőjjel-nézett a tiszánt az ő személye számára rendelkezésre bocsátott szalonkoisiba. Mint a honvédelem, tehát a hadsereg embere, jó katona létere mindent apróra megvizsgált; az ablak föllüzzet masináját, az ajtózárat, a lámpát, — bár mozgó kocsin vagyunk — gáz ég, az utések ki-húható matracait, s mindenfélét, amit a modern ipar az utazó kényelmére készelt.

Egyszerre megáll egy négyszögletes kis rekesztő-féle előtt, mely a kocsis falához van erősítve. A rekesztőben szintén lappang valami masinafőleke. Egy kiálló závarfőre azt engedni gyantitálni, hogy ez a készülék elmozdítható; csak hogy most vékony zsinor köti le, melyet ólompeccsel alatt végződik.

Az államtitkár, hogy se látott ilyet vagy hu látott, nem igen vetett rá ügyet s nem tudta, mi a kőnek az a kis masinája. A kiváncsi rá tette a kezét a fagyantúra, s az — ő tőn tén is akarta így — engedett a kéz nyomásának... a zsinor elpattant, a fagyantú elmozdult... abban a pillanatban fűtten elől a mozdony s a vonat nagy hirtelen megállott.

Az államtitkár, hu kiváncsiak is, még sem oly naivak, hogy rögtön észre ne vegyék, hu valami akaratlan csinnyek ők az okozói. Az államtitkár úr is bajt sejtett a vonat hirtelen megállásában s ahogy egy gyavanók pillantást vetett arra az őrdögös kis masinára, deregni kezdett előtte a titok megfejtése, hogy ő most alighanem a vészfékezőt nyitotta föl.

A vadászbere rókiab szeret lenni a rókiánál, s az államtitkár úr most vadász kostümében utazott vadászatra, habár nem is rókiára. Egy gyors fordulatnál a szalonkocsis ellenkező sarkába pördült s leesésült, s aztán mintha mi sem történt volna mintha még a vonat megállást se vette volna észre, a plafondot vizsgálta, meg kinézett a sötétségbe.

A vonat azonban állott, szőlárdan, mint a szilvát a bürzén; ez a nyugalom nyugathatannó tette az államtitkár urat. Hallja, hogy künn ide s tova futkoznak az emberek, kalauok, vonatvezetőkk lámpákkal szaladgálnak. Végre kínos várakozás után léptek kopognak a szalonkocsis folyosóján is. A kalauz belep, jóestét kíván s bocsinátot kérve kéri, hogy nincs baj?

— Baj? Oh köszönöm! nincs semmi baj? — udvariakodik az államtitkár úr.
— Hát nem tetszett a vészfékező?
— Vészfékező? — Vág bele az államtitkár úr, — Mi az a vészfékező?
— Hát az ott ni, kőnyörgő. No ni, persze, hogy le van szagatva a plomba.
— Mi mi van leszagatva?

Ekkor már két három másik vasuti bácsi is benyomult a szalonkocsiba, akik kívülről, a kocsikerekőlől konstatalták már, hogy csakis az államtitkár úr szalonkocsijának a vészféke jött működésbe.

Az államtitkár úr nem jászta tovább a szerepét. — Nos hát igen, én nyitottam föl. Nem tudtam mi az, mert a fők fölött — amit önkök annak neveznek — figyelmeztető tábla nincs ebben a kocsiban.

Végre is a vasuti bácsik ségzyelték el magukat, hogy mért nincs ott figyelmeztető tábla mikor annak ott muszáj lenni. Hiába egy államtitkár mindig fölül tud kerekedni s a helyzet magaslátára.

A vonat személyzete azonban jelentést tett az esetről s most a vasúti körökben kiváncsiak arra, hogy a kiváncsi államtitkárra, aki 15 pecunyi késelelemnek lett októjára, alkalmazták-e majd a M. á. v. szabályait? mely szerint *aki a veszféket ok nélkül működésbe hozza, 10, olvasd tis forint pénzbírsággal sújtatik.*

*. **Az új sörgyár sport-sőre.** Hirdetési rovatunkban már jó ideje jelezi ifju Scholtz Antal, az úszógi úti mellett épült új sörgyár tulajdonosa, hogy a sör elarusítását e hónap 15-én megkezdi. Egyelőre azonban csak azt a világot, pompásan sikerült sport-sőret bocsátja világra, mely kitűnő minőségénél fogva a jó sörök között nemcsak előkelő helyet foglal el, de hivatva lesz különösen az idegen söröket kiszorítani. S nem is csodálkothatunk majd, ha az új sörgyárban óriási sikereket fog elérni annak tulajdonosa, a ki költséget nem kimelvé, gazdagon s a modern technika teljes érvényesítésével rendezte be a nagy gyártelepet s városukat egy nagyszabású, pártaj ritkító iparteleppelel gazdagította; mert így nagy alkotásoknak kell, hogy a jól kiérdemelt gyümölcsözés is nyomában járjon. Az új sörgyárban annak idegen egész terjedelmében, részleteiben ismertettük. Most még megemlítjük, hogy a budai váltóm a sörgyárig s onnan föl az úszógi orszáugra vezető új makadám-ut, melyhez két oldalt fásorokkal szegélyezett gyalogjárók vezetnek, már a legközelebbi napokban teljesen elkészül s hogy most végezék a földmunkákat a sörgyár mögött egy magaslapon elhelyezendő *fedett sörszarnokhoz*, mely közel 1000 négyzetes méter területet fog elfoglalni. Két oldalt meg óriási terjedelmű cselzserűen elkészítendő szabad térség lesz. A nagy közönség használatára szánt eme nagy területeket is befásítják meg az idén. Addig, amíg e csarnok elkészül, a közvetlenül mellette álló nyaralóban fogják a sört kimerni, meg pedig csakis fél literes kancsókban, egyegy kancsó sörért 10 krt számítva. Legeelőször húsvét vasnapján kezdik a kimérését ez olcsó és jó sörnek. A városban a sport sőre e hónap 15-én csapajlik először a „Magyar Király”-nál Zsárlin szky Lajos vendéglőben; 18-an vasárnap pedig a Silla y vendéglőjében, mely vendéglőben aztán mindnap frissen csapol sport-sőre lesz kapható.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Szomorú Katalin-napja. Mult évi nov. 25-én történt, hogy az Orosz Mihály és Nemeth I.-ből álló csendőrk járlat Lancsukon Krisnyik Ivó lancsuki lakos házában elfogta a szlavoniai rablásban részes Kis Korsós Józsefet és Bakó Jánost. Kis-Korsós József a csendőrkök dulakodni kezdett, azoknak fegyverét miatt őt moztak, megragadván, tarsára kiáltott. Talpra Jancsi löjt! A csendőrk erre kihurcolták Kis-Korsós Józsefet az udvarra, s ott mikor ez a fegyverekről a szuronyt lecsavarva azzal ment ellenük, két lövést tettek fejéje. Ugyanazon percében a pajtból is egy lövés esett, mire Orosz Mihály csendőrk beugrott a pajtába, s Bakó Jánost ártalmatlanná tette. Kis-Korsós József pedig Nemeth ellen ment a szuronyokkal, ki őt erre löve lötte. Bakó Jánost a törvénykezési hatóság elleni erőszak miatt két évi börtönre és háromévi hivatalvesztésre ítélte, s elrendelte, hogy Eszékre kísértessék át, hogy a Szlavonianban megtörtént rablás végvárgyalását megjelthesse. Vádolt és védője Juhász László ügyvéd főbeleztek.

Drága csalamádé. Noll János vendesdi lakos észrevette, hogy csalamádéja napról-napra fog, elhatározta tehát, hogy meglesse a tolvaját. Mult évi október 9-én jesse állt, s ugy éjfel körül látta, hogy

Ferkov Vinko s ennek bátyja Imre sárolvó vágyák le a csalamádéját. Noll reájuk kiáltott, erre Ferkov Imre megugrott, Vinko azonban sárolvó ment Noll ellen, ki a kezéjgyében lévő bottal ugy vágta fejbe Vinkót, hogy másnap belehalt. A kir. törvénzk Nollt a halált okozó súlyos testi sértés vádjá alá felmentette, ellenben Ferkov Imrét lopásban mondta ki bűnösnek, s öt 14 napi fogháza ítélte. Ferkov és védője, valamint a közvéddel is, de csak Ferkov terhére főbeleztek.

Kedves rokon. Bató Jánosnének a bodai szőlőhegyen volt kis szőlője, melyet az 1892-ben egy rokonának, Gáspár Lajosnak adott felbesse. Ez a drága rokon ezt ugy értekte, hogy az előző 1891-ben született bornak a fele is az övé, s mikor a kérelmére Bató Jánosné nek ezt átadni nem akarta, akkor fogta magát és június 11-én fényes nappal feltörte a pincét és vagy két akó bort el akart szállítani még az ő folyomán. Szerencsétlenségére észre vettek és letartóztatták. A kir. törvénzk ma ezen atyafiságát jó indulattal, mint-hogy sikkasztást már is büntetve van, összbüntetésekp f. évi március 7-étől számított 10 havi börtönre s három évi hivatalvesztésre ítélte. Ügysz és vádolt főbeleztek.

TÁVIRATAINK.

Kossuth Lajos állapota.

Budapest. márc. 15. (A „Pécsi Újság” ereti távirata.) Tegnap késő este bejárta a fővárost a hír, hogy Kossuth Lajos meghalt, mely hír azonban alaptalannak bizonyult. Az este Budapestre érkezett táviratok a legrosszabbat engedik ugyan sejtetni, de a lapok szerkesztőségéhez intézett kérdésekre szivesen adták meg a választ, hogy a hír nem igaz. Ujabb komplikációk léptek föl, a fűdő jobb szárnyát is gyulladás támadta meg. A késő éjjel érkezett távirat jelentette, hogy a fűdőben gyulladási symptomák mutatkoznak, míg a vesegyulladás engedett.

Turin. márc. 15. délelőtt 10 óra. (A „Pécsi Újság” ereti távirata.) Kossuth nyugtalanul töltötte az éjjelt. **A tüdőgyulladás jelenségei.** épigy a hőmérséklet emelkedett.

Budapest. márc. 15. (A „Bud. Corr.” távirata a „Pécsi Újságnak”.) Az utolsó napok jó hírei után szinte váratlanul jött újabb turini táviratok most már *elvétek minden reményét annak*, hogy Kossuth mostani betegségéből kigyógyuljon, és ennek következtében egyszerre *megszűnt minden politikai vitaközös és élet*, és minden ember csak a turini sürgönyöket várja. *A politikai körökben* nincs egyébről szó, mint hogy **mi lesz tendője a képviselőháznak, ha beáll a szomorú katasztrófa?** és mi lesz politikai következménye ezen eseménynek. A szabadelyi pártban az a meggyőződés uralkodik, *hogy az egész nemzet egybe fog olnadni egy nagy kegyeleti ünneppel*, melyet semmiféle disszonancia megzavarni nem fog, különösen akkor, ha *nem a külföldi Kossuthról, hanem az első magyaralkotmányos, felelős miniszterem tagjáról a 48-iki Kossuth Lajosról fog megemlékezni a kegyelet.* Amugy sem

forog fenn semmi szükség sem arra, hogy a 49-iki Kossuth is belevonassék a teendő intézkedéseknél várható tárgyalások keretében. Kossuthot kínos fűdalmaitól csak a mindent föloldó halál fogja megszabadítani, mitűn a *vérmegczés meg nem akadályozható.*

A német császár az orosz éár egészségére.

Berlin. március 15. (Eredeti távirat.) A Sándor ezred reggelijénél Vilmos császár részt vett, és pohárköszöntőjében, Sándor cárt éltekte, mely fölköszöntőt a jelenlévő orosz nagykevet Vilmos császár éltetésével viszonozta.

A római bomba merénylet.

Róma. március 15. (Eredeti távirat.) A rendőrség a Montc citero, illetőleg a képviselőház ellen intézett *bombamerénylet* elkövetőjének nyomában van.

Az angol kormány válság.

London. március 15. (Eredeti távirat.) *Roseberry*, az új miniszterelnök első föllepésével történt lesza-vazása egész Angliában nagy izgalmat idézett elő. Az urak értehezlet tartottak, hogy a Roseberry által teremtett helyzetet megbeszéljék.

A lapok azt írják, hogy Angliában eddig soha meg nem történt, hogy a kormány, ha a feliratánál megébköit, le nem mondott volna. A kabinet most meg marad, és új föliratot terjeszt az alsó ház elé. **Az alsó ház az új föliratot tényleg el fogadta.** a mi által a válság egyelőre elodáztatott.

London. márc. 15. („Pécsi Újság” ereti távirata.) *Rosebery* rendkívül ügyesen hozta helyre tegnapielőtti lesza-vazatását a képviselőházban. Tegnap t. i. az angol kormány indítványt tett, hogy a tegnapielőt beeterjesztet fölirat mellőzésével új föliratot szavazzon meg az alsó ház, a mi csakugyan nagy többséggel meg is történt, a mi viszont a mellett mutat, hogy tegnapielőt váratlanul távol volt a kormány többségének számos tagja.

Szerencsétlenül járt magyar hajó.

Fiume. márc. 15. („Pécsi Újság” ereti távirata.) „Unione” magyar árbócos hajó Candiá mellett **elsüllyedt.** A legénység esznakba menekült és ötnapi boldogán után Candiába érkezett.

Szerkesztői üzenetek.

K. — n. Ne téveszse össze e két szót: *brusque* (olv. brúzsk) és *burlesque* (olv. büreszki). Az első magyarul: hirtelen föllobbanó, mord, a második: bohó, nevetségés. És ön e két elteliet egy idegen szó révén összezavarta. Inkább ne használjon igeidet, sem hogy rosszul alkalmazza.

942. A felelős szerkesztők több egy hetnél, hogy szmgnyuladása miatt sem dolgozhatott, sem a szobát el nem hagyhatta. Most is csak fekete papásmemmel dolgozik, nagy megérlötés mellett.

Dárdai. Természetes, hogy fölületesség folytán szárazmózt sajtó hiba az. Nem Sásdról, hanem Dárdáról írta azt nem rendes levelezőnk.

6. V. Időközben míg levele ideért, tejesedett a kívánsága: a Dr. M. tarcaja tegnap jött, de előnyösen megkurtítva. Már most csak gondolja hozzá azt az ócsarló hangon főhánytorगतott „szinpadi házas-t”, hat úgy on ott volt a Dr. M. főlovasánas.

Hivatalos árfoyakok jegyzései a budapesti Úrs- és értéktözsékn.

(A „Pécsi Újság” eredeti távratára.)

Március hó 15-én.	Pézb. ár. o. é.
1. Magyar aranyjárdék 40/0	118—
2. Magyar koronajárdék 40/0	9490
3. Magyar vasúti kölcsön aranyban 41 4/10	126—
4. Magyar vasúti kölcsön aranyban 41 4/10	10225
5. Magy. kel. vasut áll. kotv. 1876-ból	123—
6. Magy. földterhm. kötvény 40/0	9525
7. Halmtérsi fog megváltási kötvény	10050
8. Horvát-szlavon földterhm. kötvény	98—
9. Magy. nyemeresorsógy kölcsön	15250
10. Tízszázab. és szegedi sorégykölcsön	143—
11. Osztrák járdék papírban	98—
12. Osztrák járdék erbstben	98—
13. Osztrák járdék aranyban	11975
14. Osztrák koronajárdék 40/0	14050
15. 1890. évi osztrák állansorsógy	10209
16. Osztrák-magyar bankrésvény	440—
18. Osztrák hitelintézet részvény	36710
19. Osztr. magy. államvasuti részvény	33350
20. 20 frankos arany (Napoleonod'or)	990
21. Német birodalmi márká	12490
22. Londoni vista	4955
23. Párisi vista	1220
24. 20 márkás arany	

Időjelzés: Borus, enyhe, eső.

Felélős szerkesztés a lap tulajdonos:

LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Újság” nyomdájában.

12994. sz. tkvi. 89.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pécsi kir. törvényszék, mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Méder György végrehajthatónak Werb Ádám végrehajtást szenvedő elleni 700 ft tőke-követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a pécsváradí kir. bíróság területén lévő Nádasd község határában fekvő a nádasdi 203. sz. tjkvben I. alatt felvett 331 hsz. 196. sorsz. háza udvartérre, 2662, és 2674. és 332 a/1. hsz. részle-tekre mint kis háza 526 ft kikiáltási ár-ban 3914 hsz. szőlőre 468 ft és 3910 hszsz. szőlőre 456 ft kikiáltási árban el-rendelte s a fentebb megjelölt ingat-lanok az 1894. márcz. hó 28. napján d. e. 9 órakor Nádasd község házában megtar-tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becslésárán 10 százalekú vagyis 57 ft 60 kr. 46 ft 80 kr. és 45 ft 60 kr. köszpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfoyalammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értekapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1893. évi november hó 24. napján.

Bogyay Pongrácz,
tszki bíró.

270. szám. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbí-róság 1893. évi 21608. számú végzése köv-etkeztében Stern Károly ügyvéd által képviselt Schiska Adolf javára Kindl S. F. ellen 330 ft jár. erejéig foganatosít-tott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 705 ft-ra becsült nyers és kész tehén és borjú börtökből álló ingóságok nyilván-os árverésen eladandak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 3761. 1894. számú végzése folytán 330 ft tőkekövetelés, ennek 1893. évi november hó 25. napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 33 ft 35 krban meg-állapított költségek erejéig Pécssett síklő-utca 10. sz. leendő eszközlésére 1894. évi márczius hó 19. napjának d. e. II órája határidőül kizitetik és ahhoz a venni szá-múdekok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §a értelmében köszpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígér-nek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1894. évi márczius 5. napján.

Engler Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

5790. sz./1894.

4832

Hirdetmény

A pécsi kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóság 1894. évi március hó 5-én 5790. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezenel közhírré teszi, hogy Himes-ház községére vonatkozólag az 1886. XXIX., 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkekt értelmében szer-kesztendő te-lekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamathba tétévni, a helyszini eljárás a nevezett köz-ségben 1894. évi ápríl hó 1-én fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítattnak:

1. mindazok, a kik a te-lekjavizőkönvekbem elő-forduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést ki-vánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kizűzött határ-napon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és elő-terjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdon-jogot tartanak, hogy a tulajdonjog te-lekkönyvi bekebe-lezésre alkalmas okiratok alapján a te-lekkönyvi bejegye-zés iránti kérelmek előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig te-lekkönyvi bekebe-lezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. XXIX. tc. 15—18. §-ai és az 1889. XXXVIII. tc. 5. ó, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megsze-rezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó te-lekkönyvi tulajdonos az átruházás létre-jöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdon-jog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törleszté kérelmezézzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizott-ság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg-mentesség kedvezménytől elesnek.

Kelt Pécssett, 1894. március 9-én.

Gorró János dr **Luchkovicz Gábor**
betétszerkesztő. kir. albiró.

A Borries-féle uradalmak igaz-gatóságának Eckendorfban

(Észak-Németország) tudomására jöven, hogy eckendorfi répa-mag több helyről mint eredeti vagy javított ajánlitatik. Kötelességének tartja tehát nevezett igazgatóság a

gazdaközönség érdekében köztudo-másra hozni, hogy

eredeti eckendorfi takarmányrépa - mag
valódi minőségben

Ausztria-Magyarországban csakis

MAUTHNER ÖDÖN
magkereskedésében Budapest

kapható, a mennyiben az eckendorfi uradalmak mint ezen évben, ugy **1898. évig csak egyedül ezen czégnak fognak répamagot szállítani**, mely czég az erre vonatkozó árjegy-zéket kívánatra ingyen és bérmentve megküldi.

! Heti 1 forint részletfizetésre !

!! Urak figyelmébe !!

! Havi 4 forint részletfizetésre !

Van szerencsém a t. uri közönség tudomására hozni, hogy üzletemben minden időnyre nagy választékban a legdivatosabb férfi ruhaszöveteket tartok raktáron és elvállalok **heti 1 frt vagy havi 4 frt részletfizetésre** öltönyöket mérték szerint készíttetni.

Tisztelettel

LÖWY MIKSA

diatóu- és férfiruha-zóvet kereskedő Pécsen,
Király-u. 15. „Hattyu”-épület.

Fürst Zsigmond

fűszeráru kereskedésében mátol fogva a

CUKOR

nem 46, hanem **44** kr. süvegenként.

Főhívás előfizetésre.

PÉCSI ÚJSÁG

politikai napilap.

A „Pécsi Újság” semmiféle pártnak, személynek vagy érdekkörnek se nem kötött, teljesen függetlenül, szabadelvű szellemben szerkesztet politikai napilap.

A „Pécsi Újság” kitünő munkatársainak nagy számánál, továbbá úgy a politikai-, mint a napi-hírszolgálat terén létesített széles körű összeköttetéseinél fogva naponta oly gazdag, érdekes és minden tekintetben becses tartalommal jelenik meg, amilyennel vidéki lap nem igen dicsekedhetik.

A „Pécsi Újság” a legjobban értesített vidéki politikai napilap. Oly összeköttetéseket szerzett, melyek révén naponta kimerítő és terjedelmes táviratokat közölhet, többet, mint bármely más vidéki lap. A legtöbb távirati hírével megelőzi a fővárosból érkező lapokat, melyekben a közönség csak másnap este olvashatja a „Pécsi Újság” által már közlötteteket, mert — a vasárnapokat kivéve, mikor a „Pécsi Újság” szünetet tart —

☛ a „Pécsi Újság” minden nap délután jelenik meg. ☛

A „Pécsi Újság” tehát versenyez az azznap ideérkező fővárosi hi-
apokkal is.

A „Pécsi Újság” hírvovata mindig élénk, gazdag tartalmu Gyors és jó értesüléseivel, valamint irodalmi szempntokból is kifogástalan újdonságaival egyetlen lap se versenyezhet.

A „Pécsi Újság” igen alkalmas hirdetési közeg. Méltányos hirdetési árai mellett — miután a közönség már is igen érdeklődik a jap iránt — hasznos szolgálatokat tesz a hirdető közönségnek.

A „Pécsi Újság” hetenként közli a kir. táblán kifüggesztett ügyek jegyzékét és rendszeresen közli az elintézett ügyeket.

A „Pécsi Újság” a legolcsóbb helyi lap, mert bár naponként jelenik meg a lehető leggazdagabb és legérdekesebb tartalommal, előfizetési árai a legalacsonyabbak.

Előfizetési árak Pécsen, házhoz hordva:

egész évre 10 frt, — félévre 5 frt, — negyedévre 2 frt 50 kr.
Vidékre: egész évre 12 frt, — félévre 6 frt, — negyedévre 3 frt.

A lap szives támogatását kéri tisztelettel

A „Pécsi Újság”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

SPORT SÖR

(à la Pilsen)

Tisztelettel tudatom a nagyérdemü közönséggel, hogy t. hó 18-ától kezdve vendéglőmben a mintaszerűen berendezett Scholz Antal-féle új sörgyárból származó

SPORT-SÖR

(à la Pilsen)

minden nap friss csapolásban kapható. Ezen sport-sör a legjobb, mi e nemben kapható és pedig egy kitünő izére, szép színére mint egészséges tartalmára nevezve, úgy hogy az bármely sörrel kiálja a versenyt és bizony állithatom, hogy az köztetszésre fog találni.

Tisztelt vendégeimet a legpontosabb és legtisztább kiszolgálásról biztosítva számos látogatást kér

SILLAY JÓZSEF vendéglős.